

VECKOBLADET 38

UTGIVET AV VPK OCH KU I LUND

UTKOMMER FREDAGAR 1980 6:e årg.

Lösnummerpris: 1 krona

Fredagen den 5 december

Fackeltåg för fred och nedrustning

Samling på Clemenstorget fredagen den 12 december kl. 17. Vi går mot Stortorget i ett tyst och värdigt fackeltåg, som på liknande sätt skall lysa upp Sverige på hundratals andra orter.

Läs mer om demonstrationen på sid 3

Kvinnor mot social nedrustning

Att bl.a. kvinnor drabbas speciellt hårt av den ekonomiska krisen, är ett påstående som delas av många. I den budget som den borgerliga majoriteten lagt fram (och som nu också är fastställd i kommunfullmäktige), finns förslag som ytterligare kommer att försvåra kvinnors möjlighet till förvärsarbete och därmed jämställdhet. Efter som det finns ganska många kvinnor i kommunfullmäktige ville ett antal VPK-kvinnor med kommunala förtroendeuppdrag försöka driva kvinnofrågan på bred bas. Därför skickade man ut ett brev till alla kommunalpolitiskt engagerade kvinnor i Lund. I brevet ställde man bl.a. ett antal frågor: *Delar du vår uppfattning att brist på platser inom den kommunala barnomsorgen, minskning av antalet barnsamariter, indragning av SIA-verksamhet med tanke på det låga antalet fritidshemsplatser samt utebliven satsning på tjänster inom den kommunala sektorn påverkar kvinnors möjligheter att förvärsarbete och därmed uppnå jämställdhet?*

Hur kommer du som kvinna i så fall att agera inför budgetbeslutet på torsdag den 27 nov för att bryta hotet mot jämställdheten?

(s)-kvinnor teg

En månad innan brevet skickades ut tog VPK-kvinnorna kontakt med några kvinnor från den socialdemokratiska fullmäktigegruppen för att diskutera en gemensam aktion.

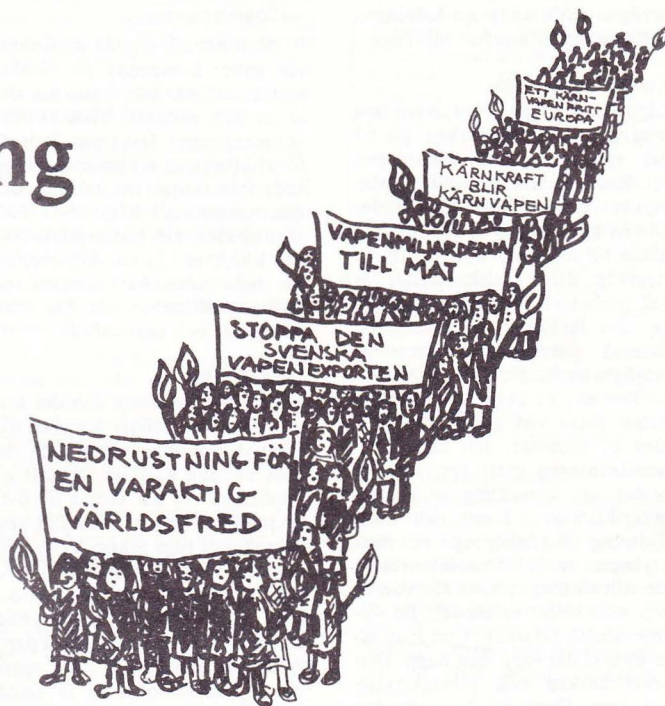
Vi möttes av en politisk entusiasm och vilja att åstadkomma en gemensam manifestation, säger Gunlög Stenfelt, en av initiativtagarna till brevet. Men se, över den formella socialdemokratiska tröskeln lyckades förslaget inte lyftas. Var saksfrågan underordnad politisk taktik? I debatten på fullmäktiges sammanträde teg också de socialdemokratiska kvinnorna.

Från de borgerliga kvinnorna kom dock en något oväntad reaktion. Både från fp och centern sköt man ifrån sig ansvaret att diskutera de kvinnopolitiska aspekterna och menade att vi gjort fel som inte istället skickat brevet till deras manliga kollegor, fortsätter Gunlög. Inte heller såg de att budgeten speciellt utgjorde något hot mot kvinnor.

Moderat privatisering

Inte helt oväntat privatiserade representanten från moderaterna frågan genom att, utgående från sin egen privilegierade ställning, visa på hur hon löst sin situation och hon provocerade fram en motsättning mellan hemanterande och förvärsarbetande kvinnor. En motsättning som passar de reaktionära och konservativa vindar som blir allt starkare och naturligtvis gynnar de intressen, som inte vinner på kvinnans frigörelse.

Inte ens utanför fullmäktigesalen blev samtalen med de borgerliga kvinnorna mer konstruktiva i att formulera kvinnopolitiska frågor – något som vi åtminstone ibland borde kunna göra tillsammans, slutar Gunlög.

Hyresförhandlingarna

I onsdags träffades en uppgörelse mellan Lunds kommunala fastighets AB och Hyresgästföreningen i Södra Skåne om en hyreshöjning på 16:- per kvadratmeter och år. Detta innebär drygt 100:- i månaden för en normalstor trea.

Uppgörelsen är preliminär i så måtto att den ska godkännas i efterhand av styrelserna för LKFAB och Hgf, men allt pekar på att dessa kommer att acceptera slutbudet.

LKFAB:s utgångsbud låg på över 30:-. Sedan har kalkylen räknats om på respektive sida i flera omgångar för att nu slutligen hamna på 16:-.

Hyresgästdelegationen var dock inte enig i beslutet. Att fastighetsbolaget har behov av täckning för en kostnadsökning på 16:- var alla överens om. Men Thomas Toroczky från avdelningsstyrelsen i Lund och Stig Nilsson från lundahyresgästernas förhandlingsråd menade att hyresgästerna inte orkar med ytterligare hyreshöjningar.

Krav på hyresstopp

Bland Lunds hyresgäster finns en stor uppslutning kring kravet på hyresstopp. I höst har en rad aktiviteter kring detta krav genomförts, med namninsamlingar, bostadsmöten, demonstration och uppvaktning av kommunalråd. Hyresgästavdelningen i Lund har ställt krav på Lunds kommun att avsätta 10 miljoner till LKFAB och dessa krav har förts fram i förhandlingarna.

På kommunfullmäktiges budgetmöte förra torsdagen behandlades en VPK-motion om ett kommunalt hyresstopp. Tyvärr röstade endast 10 personer för detta, 9 VPK-are och Jan Kockum, ombudsman i Hyresgästföreningen (varför ställde inte SAP upp på detta berättigade krav?)

Lundahyresgästernas representanter i onsdagens förhandlingar reserverade sej alltså mot uppgörelsen och menade att LKFAB måste vända sej till kommunen med sitt behov av kostnadstäckning för 1981.

Nordarmatur blir kvar

Med mycket stor glädje har vi mottagit beskedet att bromsproduktionen ska bli kvar på Nordarmatur i Lund. Arbetarnas, tjänstemännens och de fackliga organisationernas långvariga kamp har gett resultat, och en framtidsindustri räddas kvar i Lund och Sverige. Efter alla deprimerande turer i den här frågan är det synnerligen förlösande att ledningen äntligen tagit förnuftet till fånga.

Lokal erfarenhet

Lågprissatsningen, förnyelsen och översynen av vagnparken på SJ har stegrat ordertillströmningen för Nordarmatur i Lund så pass mycket redan nu att man under hösten kört med övertid. Ser man sedan till energisidan och alltmera stegrade drivmedelskostnader är det rimligt att anta en utbyggnad av våra järnvägar framöver, och därmed ytterligare expansionsmöjligheter för Nordarmatur.

Det är ju i Lund som erfarenheten finns vad gäller framställning av bromsar, och hade divisionsledningen stått fast vid sitt beslut om avveckling av bromsproduktionen i Lund och överflyttning till Linköping i och med utgången av 1982 hade inneburet att tillverkningen hade rörsunnit helt och hållet ur landet. En 40-årig samlad erfarenhet tar man inte över så där hipp som happ. Den yrkeskunskap och yrkesskicklighet som finns på Nordarmatur hade antagligen blivit tillspillogiven, och tyskarna hade tagit tillbaka hela tillverkningen.

Äldsta metallindustrin

Nordarmatur är Lunds äldsta metallindustri med anor i 1800-talets senare del. Här hade man på sin tid en egen blåsorkester, som anlätades vid skilda fackliga och politiska arrangement, som fester och inte minst demonstrationer. Armaturlärningarnas aktion 1917 är något som är speciellt värt att minnas. Man hade på den tiden mer än 100 lärningar, som behandlades hänsynslöst. 1917 var det dyrtid, matbrist och svält och naturligt-

vis hade många det svårt, även de unga. Lärningarna startade en egen klubb, och efter trakasserier lämnade alla lärningar arbetsplatsen och tågade till Folkets Hus. I 16 veckor strejkade dom och fick fram väsentligt höjda timlöner, genomgående upp till 100 procent, och samtidigt fick man tryck på att få bort de djävulska lärningskontrakten.

Man har alltså goda traditioner vad gäller kampanja på Nordarmatur, och vår tids kamp har alltså nu gett resultat. Visst är det i sammanhanget fråga om ändrade förutsättningar i Linköping, men ända från början har arbetare och tjänstemän varit klara över nödvändigheten att bromsproduktionen blir kvar i Lund. Argumenten har hela tiden haft samma förnuftiga hållbarhet, de har varit framsynta och ansvarsfulla.

VPKs linje

Vi i VPK Lund har sett det som självklart att stödja kampen för att rädda Nordarmatur, och det med all den kraft vi förmått att uppbringa. Vi har värvat till övriga politiska partier att ställa upp, men vunnit föga gehör. Vi har försökt att vidga och bredda opinionen till stöd för de anställda och göra frågan till en angelägenhet för hela Lund utanför snäva partiegoistiska regioner. Under senhösten i fjor försökte vi få Lunds kommun att agera mot Saab-Scania's ledning genom uppvaktning, men Sverker Oredsson ansåg att vi i VPK var naiva och för dåligt insatta i företagsekonomiska sammanhang. Han menade att man inte skulle uppvakta. I valrörelsens slutskede gjorde han dock en tvärsving och så småningom uppvaktade kommunalråden företagsledningen, som de redan hade fattat sitt beslut om överflyttning till Linköping. Hade Oredsson lyssnat på oss hade säkerligen även ventilproduktionen varit kvar i Lund.

Vi i VPK Lund önskar alla anställda på Nordarmatur lycka till i framtiden. Er kämpaglöd är för alltid inskriven i Lunds arbetarrörelsens historia.

Nytt vin i gamla läglar

Året har sina höjdpunkter, olika för olika kategorier – så lär t ex kyrkoåret kulminera vid påsk. Det kommunalpolitiska året har sin höjdpunkt i slutet av november, med budgetdebatten. Så var det också ett liv och ett kiv, tindrande ögon och glada skämt när kommunfullmäktige hade sin budgetdebatt förra torsdagen.

Det började utanför stadshallen där Vpk hade ett kort appellmöte, medborgarna till uppbyggelse, om den borgerliga nedskärningspolitiken. Det var Jörn Svensson som sa några ord. Men den påpassliga lundapolisen var snabbt på plats, här var ju ett appellmöte redan kl 13 medan tillståndet ju hade begärts till 17.30. Lagens väktare bär inte sitt svärd förgäves eller hur det heter och brottsbekämparna slog till. Vad kan man mer begära som en festlig upptakt!

Så kom det hela igång. De sk tunga namnen levererade sina anföranden alltmedan folklivet utvecklade sig i foajen. Skolklasserna stöjade och alla läste Veckobladet som delades ut av Anna-Sofia från VPK. Med lätt förföriskt leende lyckades hon placera både VB och VPK Lunds nya pamflett om markmyglet i åtskilliga borgares händer. En blivande informationschef i kommunen?

Folket ges ej kaffe

Men visst är vi ett frälse vi som kan komma dit på blanka eftermiddagen. Det är stats- och kommunalanställda, med chans att smita från jobbet ett tag, som kan komma dit och lyssna på vad som borde vara tillgängligt för varje medborgare. Det är rätt typiskt att det är VPK Lund som får sätta in annonser i tidningen och uppmana folk att komma – borgarna såg nog helst att det här hölls i lite mera tysthet. En sån enkel sak som att ge oss åhörare en chans att få en kopp kaffe för en krona är det inte tal om – nej kaffet bryggs visserligen offentligt vid den avsedda disken, men sen bärs det ut i ett särskilt rum där det förbehålles de ärade ledamöterna.

Mor och maka

Debatten? Jo den skiftade mellan högt och lågt. Gunlög Stenfeldts fina anförande på eftermiddagen där hon påvisade hur den borgerliga politiken i första hand går ut över de svagare grupperna i samhället gjorde ett starkt intryck. De frågor som VPKs kvinnogrupp ställt till de borgerliga kvinnorna fick ett närmast genant svar från en moderatkvinna – kvinnorna borde ju gå upp i sin roll som mor och maka och inte bråka. Det var så man såg hur de lite mera medvetna av de kvinnliga borgerliga ledamöterna satt och vred sig i bänkarna. De socialdemokratiska kvinnorna sa naturligtvis ingenting, de fick väl inte för Ingegerd Göransson och Birger Rehn. Varför finner de sig i detta, med en nedlagd röst varannat år som enda protesttecken?

Scennärvaro

De mera komiska momenten inföll i behandlingen av följetongen om Kjederqvistska gården. Rent sakligt var det väl Thomas Schlyter som med sin nykrata och lite torra framtoning kom med de mest genomarbetade förslagen. Men debattmässigt var det Per Lundgren och Birger Rehn, båda (s), som firade triumfer, i kraft av det som i teaterrecensioner brukar kallas scennärvaro. De har den där tunga självmedvetenheten i uppträdandet, förankringen i det praktiska arbetet och den totala likgiltigheten inför andras spetsfundigheter. Deras motsats är kommunalrådet Ryde (m), med sin olyckliga kärlek till ett äldre akademiskt bildspråk – när det gällde den genom moderaternas försorg halvtrutta gården menade han att det nu gällde att gjuta nytt vin i gamla läglar. Kommunens ekonomi liknade han naturligtvis vid en supertanker som det gällde att manövrera med försiktighet – hade inte ett regalskepp varit bättre? – och man satt bara och väntade på att livet skulle liknas vid en påse.

Lucifer

Veckobladet höjer till 50:

Veckobladet höjer prenumerationspriset från årsskiftet med 10:- till 50:-/helår. Højningen är välmotiverad, men det är också samtidigt den andra kraftiga højningen på två år. Vi kommer därför att redovisa VB's beräknade ekonomi för 1981 i nästa nummer.

Betala gärna nu

Med detta vill vi också be dem som ska förnya sin prenumeration från årsskiftet att göra så redan

nu. Du besparar oss mycket arbete om du utan att vi skickar dig inbetalningskort redan nu betalar din prenumeration för nästa år.

Priset är alltså 50:-/helår och 25:- om du vill betala halvårsvis. Vill du stödprenumerera, vilket i allra högsta grad behövs, så betalar du 70:- respektive 35:-, eller mer. Pg 17459-9.

Slutligen: vi behöver många prenumeranter, ju fler dess mindre förlust. Tycker du att VB är en viktig tidning så förnya din prenumeration och varför inte samtidigt värva en ny prenumerant?

Kvinnor för fred

Den 12 december är det ett år sedan Nato beslutade att placera kärnvapenbestyckade medeldistansrobotar i Europa. Som en protest mot detta beslut och mot kapprustningen i världen ordnas i Lund och i alla större städer i Sverige fackeltåg för fred. Initiativet kommer från Kvinnokamp för fred i Stockholm.

VB vill ta tillfället i akt inför denna demonstration presentera några av de fredsorganisationer som arbetar här i Lund. I detta och följande nummer intervjuar vi representanter för Svenska freds- och skiljedomsföreningen (SFSF), Svenska kvinnors vänsterförbund (SKV), Fredskommittén samt Internationella kvinnoförbundet för fred och frihet (IKFF).

Svenska Freds bildades 1883 och är därmed världens äldsta fredsorganisation. Initiativet togs av ett 80-tal riksdagsmän som arbetade för svensk neutralitet. De ca 4 000 medlemmarna i organisationen är uppdelade på ett 40-tal lokalavdelningar. Lundaavdelningen har ca 50 medlemmar, varav 15-20 är aktiva. Organisationen ingår på riksplånet i Sveriges fredsrad, som är en paraplyorganisation för de svenska fredsörelserna.

VB intervjuade lundaavdelningens ordförande Brita Carlsson.

– Vilka frågor anser Svenska Freds vara viktigast att arbeta för just nu?

– Att stoppa rustningsvansinnet och framför allt naturligtvis att sätta in alla krafter mot kärnvapnen.

– Hur ser ni på orsakerna till den kapprustning som pågår idag?

– Dels är det fråga om en verklig rustning ikapp där rädslan för att hamna i underläge är en av orsakerna. Dels tror jag att det militärindustriella komplexet i sig utgör en viktig drivkraft.

– Kan vi stoppa denna rustningspiral på något sätt?

– Jag tror att Sverige måste föregå med gott exempel och börja nedrustningen.

– Så ni menar att Sverige inte skall ha något försvar?

– Jo, en form av civilt motstånd som bygger på icke-våld. Vi är alltså pacifister. Svenska Freds jobbar just nu på riksplånet med ett alternativt försvarspolitiskt program.

– Hur ställer ni er som pacifister till den antiimperialistiska befrielsekampen i u-länderna?

– Det är viktigt att arbeta för en jämlikare resursfördelning för att nå fred, men vi tror inte att det kan uppnås med militära maktmedel.

– Tror du att avrustningsförhandlingar är ett medel att uppnå fred?

– Det är bra att de finns som ett sätt att upprätta en dialog mellan olika länder, men jag tror ändå mest på att bilda en stark folkopinion mot rustningsvansinnet.

Opinionen kan sen fungera som ett påtryckningsmedel på politiker och andra beslutsfattare.

– Kan du berätta lite om hur ni försöker nå ut till folk här i Lund?

– Vi har provat olika vägar. Studiecirkel, föreläsningar och seminarier ordnar vi regelbundet i samarrangemang med FN-föreningen och IKFF. I höst har bl a Mellanösternproblematiken behandlats. Vi har ordnat utställningar på biblioteken, t ex i samband med Hiroshimadagen den 6 augusti. FN-dagen, den 24.10, ordnade vi appellmöte på Mårtensstorget.

Något som vi arbetat för länge och som vi faktiskt lyckats med i år är att komma in på gymnasieskolorna med sk vägraninformation. Vi informerar om vapenfri tjänst och totalvägran och dess konsekvenser. Tyvärr har vi ännu inte fått komma med den informationen till Polhemsskolan.

– Vad planerar ni för den närmaste framtiden här i Lund?

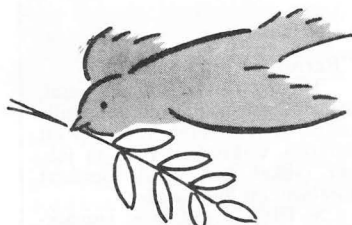
– Just nu deltar vi tillsammans med andra organisationer och enskilda i det praktiska arbetet inför demonstrationen den 12 december. Andra arrangemang som vi planerar är en föreläsning den 14.12 om fredsfostran av pedagog Anatole Pikas. Laborativa övningar har utlovats.

– Vilka andra fredsorganisationer i Lund samarbetar ni med?

– Det blir mest IKFF och FN-bund.

– Varför just dem?

– Det beror mycket på personliga kontakter. Trots att SKV och Fredskommittén står för ett mera socialistiskt perspektiv är det ju ändå möjligt att samarbeta med dem i de flesta frågor. Vi deltar t ex tillsammans med SKV i arbetet med demonstrationen den 12.

Svenska kvinnors vänsterförbund har sitt ursprung i en organisation »Frisinnade kvinnor» som bildades efter första världskriget som en protest mot krig. På 30-talet uppstod i den en vänsterfront som blev SKV.

Fredsfrågor är en viktig del av SKVs arbete men organisationen arbetar också för kvinnans och barnens rättigheter och social rättvisa.

I Lund har SKV ett 100-tal medlemmar. VB har intervjuat Helena Svantesson som sitter i styrelsen här i Lund och även ingått i SKVs förbundsstyrelse sedan 20 år tillbaka.

– Er organisation heter ju Svenska kvinnors vänsterförbund. Innebär det att SKV är en socialistisk organisation?

– Vi har inte socialismen inskriven i vårt program, men man kan nog säga att SKV radikaliserats de senaste åren.

– Har denna radikalisering påverkat er syn på fredsarbetet?

– Vi betonar mer krigets ekonomiska orsaker: imperialismen och vapenindustrins vinstintresse. Det är nödvändigt att göra människor medvetna om dessa drivkrafter bakom kriget.

– Försvarar detta synsätt ert samarbete med andra fredsorganisationer?

– I de flesta frågor kan vi ändå samarbeta. Det var bl a medlemmar ur SKV som var med om att starta Kvinnokamp för fred. Denna nybildade organisation försöker samla kvinnor från skilda politiska läger.

– Varför just kvinnokamp för fred? Är inte freden lika mycket människans angelägenhet?

– Jo, men vi anser att just fredsfrågan kan vara en lämplig fråga för att aktivera och medvetandegöra kvinnor. Kvinnorna är en slumrande men stark politisk potential. Dessutom tror jag att kvinnor har lättare för att arbeta med enklare och mera prestigelösa arbetsformer än män. Det gör att arbetet med den brådskande fredsfrågan kan bli effektivare än om män tilläts byråkratisera organisationen. Naturligtvis välkomnar vi även män i fredsörelsen, men det är bra att kvinnorna har initiativet i denna fråga.

– Kan du ge några exempel på hur ni arbetar här i Lund?

– I våras deltog vi t ex i en stor sammanslagning som startats av Kvinnor för fred. I Lund samlade vi tillsammans med andra organisationer in 10 000 av totalt 500 000 namn i Norden.

Just nu deltar vi förstås i förberedelserna inför demonstrationen den 12 december. Den 7 december anordnar vi en alternativ »icke-kommersiell» julfest i stadsteaterns foajé i Folkets hus. Festen riktar sig ganska mycket till barn och tar upp temat »Vi arbetar för freden».

– Hur ser du på världsläget?

– Av rädsla är jag optimist. Visserligen är världsläget dystert just nu, men jag ser ändå den enorma uppslutningen kring Folkkampanjen Nej till kärnkraft som ett hopp för framtiden. Fredsörelserna måste väcka dessa slumrande resurser innan det är för sent.

Optimism och förnyelse

En organisatorisk upprustning och en satsning på både ett brett arbete i frontorganisationer och en ideologisk offensiv satte på lördagen ett optimistiskt årsmöte med KU Lund, som sina främsta mål för 1981. Styrelsen genomgick en kraftig förnying och till ny ordförande valdes Henrik Teleman.

Verksamhetsplanen, som antogs i stor enighet, betonade vikten av att stå på två ben i det politiska arbetet. Det arbete som KU-are utför i organisationer som Elevförbundet eller i fackföreningsrörelsen är lika viktigt som det arbete som läggs ner inom KU, slogs det fast. Samtidigt måste offensiven mot unghögern fortsätta. Det utåtriktade arbetet och särskilt Stormklockearbetet förbättras (under mötet tecknades också över 2.800,- till stödinsamlingen för Stormklockan). En av KU-Lunds specialiteter, trycksaksproduktionen, där skoltidningen Eleven hittills utgjort det viktigaste inslaget, kommer under året att utvidgas med ungdomsupplagor av de kommunistiska arbetsplatstidningarna Verkstadsgolvet och Vårdarbetaren.

Organisationsplan

De organisatoriska svårigheter, som klubben lidit av en längre tid och som ingående diskuterades i verksamhetsberättelsen, angreps genom att årsmötet antog en särskild organisationsplan. Planen understryker vikten av självständigt fungerande arbetsgrupper och en bred ansvarsfördelning i klubben.

Förnying

Valet av ny styrelse innebar en stark förnying. De unga KU-are, som har fått sin politiska uppfostran i pionjärerna, börjar nu gå över till KU-arbete. bl a i styrelsen. Till ny ordförande valdes Henrik Teleman och styrelsen i övrigt består av Jörgen Hansson, Rickard Henriksson, Marit Oscarsson och Jonas Persson.

Henrik Teleman

Optimism

Den nya styrelsen ser fram emot 1981 med optimism. Offensiven mot högern kommer att fortsätta, det inre arbetet förbättras och medlemsvärningen intensifieras. För, som KU-distriktets ordförande Mats Hoppe uttryckte det i sitt hälsningsanförande: det behövs en massa fler kamrater, innan vi får nån socialism i det här landet.

Har du flyttat?

Skicka in hela adressdelen med din gamla adress till VB Bredgatan 28
222 21 LUND. Min nya adress är:

Adress.....

Postnummer.....Postadress.....

Ijugarbänken

Hur bedömer ni VPK:s förslag om att spara även på partistödet?

Lennart Ryde (m)

Där sätter vi stopp! Vi vill inte ytterligare öka vårt beroende av storfinsans.

Sverker Oredsson (fp)

Puh! VPK:s systemkritiska inställning yttrar sig i ständiga över- och underbud. När ska det bli någon ordning på det partiet?

Nils Arne Andersson (c)

Besparingar inom denna sektor skulle bara minska partiernas möjlighet att föra ut information om nödvändigheten av besparingar.

Birger Rehn (s)

Åhum, borgarna och vi har en överenskommelse om att inte rucka på partistödet. Som gammal lundabo tänker jag stå vid mitt ord.

Ingegärd Göransson (s)

Alla partifunktionärer kan ju inte vara kommunalråd. Nej, partistödet måste öka i takt med inflationen.

Spegeln

För en tid sedan gick en av 70-talets märkligaste filmer upp på biorepetoaren i Lund – den utan tvekan intressantaste filmen under denna cineastiskt utarmade höst, som kanske ännu värre än tidigare präglats av de lundsiska biografägarnas okultur. Filmen försvann (givetvis) efter en vecka. Desto mer förvånande är det att den nu visas igen.

Andrej Tarkovskys *Spegeln* är ingen lättillgänglig film, inte en sådan där senkapitalistisk produkt av finansärens förvridna föreställningar om vad folk vill ha. Det är en rysk film. På sätt och vis är det märkvärdigt att den har kunnat produceras i Sovjetunionen eftersom Tarkovskys knappast delar den officiella ensidigt positiva hållningen till *utvecklingen*. Å andra sidan hade den knappast kunnat produceras någon annanstans.

Ett centralt tema i filmen är Rysslands historia – Ryssland som inklämt mellan västerlandet och Asien – och de sätt att leva

och tänka på som är präglade av förkapitalistiska produktionsätt. Detta tema är inbäddat i en mer allmän kritik av civilisationshistorien och också sammanvävt med skildringen av en mans liv. Filmen rör sig samtidigt på olika tidsplan och olika dimensioner av verkligheten. För Tarkovskys innebär detta att han kan bryta ned åskådarens försvar och filtreringar och tala direkt till henne.

För åskådaren innebär det en omskakande upplevelse. Dessutom är det som Tarkovskys har att säga ingalunda enbart positivt, det han förmedlar är i mycket förvirrande, ångestladdat, pessimistiskt. Trots detta menar jag att det i första hand inte rör sig om en privat, självbiografisk eller psykologisk problematik, inte heller endast en s.a.s. prereligiös. *Spegeln* kan ses som en civilisationskritisk och djupt politisk film.

Skynda dig att se den, den försvinner nog snart igen. Men se den inte ensam, gå med någon som du efteråt kan diskutera dina upplevelser och Tarkovskys avsikter med. Det behövs!

Joakim Retzlaff

Bostadsbidragsfiffel

Rättegångar mot bostadsbidragsfiffelare har det varit ganska tätt med vid Lunds tingsrätt under det senaste året. I måndags var ännu ett fall uppe. Det gällde ett äkta par, villaägare i Staffanstorps, som genom att uppge felaktiga inkomster under ett år fått uppemot 3 000 kr för mycket i bidrag.

Inom parentes sagt, så är det förbluffande ofta det är villaägare som står åtalade för den här sortens lagbrott.

Det hela hade gått så till, att det äkta paret i sin ansökan om bostadsbidrag hade uppgivit att inkomsterna skulle minska eftersom hustruns (tidigare) anställning upphört. Vad man i den här skrivelsen till Staffanstorps kommun "glömde" att tala om var, att hustrun bara ett par dagar tidigare tackat ja till en anställning på ett lundaföretag. Och i efterhand visade det sig att paret sammanlagda inkomst överskred bidragsgränsen, och att man alltså felaktigt uppburit bostadsbidrag. Något som kommunen dessbättre upptäckte.

"Barnpassningsproblem"

Till sitt försvar anförde paret, att man inte visste om det skulle ordna sig med barnpassning, så att kvinnan verkligen kunde ta jobbet (vilket hon alltså försäkrat företaget att hon kunde).

Så långt är det inget anmärkningsvärt med det här fallet. Anmärkningsvärt är däremot, att de båda fälldes för bedrägeri mot rättens ordförandes vilja. Samtliga fem nämndemän röstade för en fällande dom, medan rättens ordförande, som är juristdomare, ville fria, med hänvisning till att paret inte skulle ha kunnat beräkna sin inkomst med tanke på de uppgivna barnpassningsproblemen.

Fritt fram för mygel!

Klarare fall av bostadsbidragsfiffel kan man knappast finna. Det är bara att hoppas att nämndemannadomen står sig vid ett eventuellt överklagande i hovrätten. (Hovrätterna lär vara *mycket* hårda i sina krav på bevisning i sådana här fall.) Eljest är det väl fritt fram att mygla bäst man vill vad gäller bostadsbidragen.

Extra-Grr

I den hurrande folkmassan som stod och trängdes i Lundagård fanns förstas även Gustaf. Han höjde ett stort plakat med texten LÄNGE LEVE VÄRAN KNUG!

Men knappast hade han fått upp plakatet förrän en välklädd och välmålad dam vände sej om och gav honom en örfil. »Var tar ni er till!», väste hon. »Ett så skamligt plakat!»

Gustaf betraktade plakatet noga. »Å, så han, nu ser jag. Jag har kastat om ett par bokstäver.»

»Skurk», sa damen.

»Redan i skolan blev jag hånad för att jag är ordblind», sa Gustaf. »Handikappad och psykad har jag gått genom livet. Nu vill ni förmena mej rätten att hylla hans majestätt!»

»Men . . .», började damen osäkert.

»Ni borde skämmas», sa Gustaf värdigt och höjde plakatet än högre. Just då kom Carl Gustaf.

VPK IF: Inomhusträning på Lerbäcksskolan lörd. 6/12 kl. 16.

VPK:S SÄNGGRUPP: Träning tillsammans med Kvinnocentrums sänggrupp sönd. 7/12 kl. 19 hos Finn Hagberg Kyrkog. 17 (vid Lundagårds konditori).

SÖNDAGSFÖRELÄSNINGAR:

Folkets hus sönd. 7/12 kl. 16.

Nader Fatahi talar om Islam.

FAKELTÄG FÖR FRED OCH

NEDRUSTNING Fred. 12/12 kl. 17, samling Clemensterget (se även annan plats i detta VB).

BLÅSORKESTERN Rep. lörd. 6/12 kl. 10 på Micklagård inför fredsmötet 12/12. Solidaritetslied och ur tyska häftet, samt nr 1 och 16 inför nyår.

VI ARBETAR FÖR FREDEN –

SKV i Lund anordnar annorlunda julfest för barn och vuxna sönd. 7/12 kl. 12-17 i Folkets hus, Stadsteaterns foajé. På programmet står bl.a. barnteater, lekverkstad, bra barnböcker, loppmarknad, Karin Lentz, sång och musik. Saker till loppisen samt kakor och bullar emottages tacksamt.

VALBEREDNING: Inför VPK Lunds årsmöte den 17/1 uppmärksam VPK Lunds valberedning enskilda, grundorganisationer och andra enheter inom partiet att nominera kandidater till styrelsen och revisorsposterna. Helst före årsskiftet.

REDAKTIONSUTSKOTT för detta nr: Eva Almqvist, Finn Hagberg och Monica Nymark.

KONTAKTREDAKTÖR för nästa nr. är Monica N. tel. 113433.